

med den ærede Ordfører — end at det er rigtigt og passende, at Lovforslaget kommer til Landstinget. Om Begejstringen derfor skal jeg ikke udtale mig, det veed jeg ikke noget om, det har det ærede Medlem ikke kunnet sige. Men jeg vil erindre om, at hele dette Spørgsmaal er rejst paa Landbohøjskolen, dernæst kom Landbrugsskolerne og saa Folkehøjskolerne her i Tinget, saa det er ret naturligt ogsaa at befordre dette Lovforslag op i Landstinget. Ellers kunde det let opfattes saaledes, at naar man ikke vil have dette Lovforslag fremmet, saa har man ingen virkelig Interesse for de andre to Lovforslag, som efter det ærede Medlems Mening skulde være saa aldeles fortræffelige. — Det, som jeg for Næsten egentlig ønsker at sige, er, at jeg beklager, at det ærede Medlem ikke hører godt altid eller i hvert Fald ikke giver sig Tid til at opfatte. Thi hvis det ærede Medlem havde hørt lidt nøjere efter, hvad jeg sagde, saa var der ikke blevet tillagt mig en saadan Absurditet, at jeg skulde have sagt, at det var billigere at leve i Kjøbenhavn end paa Landet. Det har jeg ikke nogenstunde hvent tænkt eller sagt. Men hvad jeg har sagt, er noget ganske andet. Jeg har sagt, at man ikke kunde vente, naar man flyttede Landbohøjskolen ud paa Landet, at faae Lærere for den Vønning, som fornødentlig vil blive opført i Lovforslaget, eller for den nuværende Vønning ved Landbohøjskolen, af den simple Grund, at de Vedkommende nu for en stor Del ere henviste til privat Fortjeneste, naar de overhovedet skulle slide Livet paa en passende Maade, og en saadan kunne de ikke vente at faa paa Landet. Derfor kan man ikke vente, at en Mand vil tage Ansættelse paa Landbohøjskolen, naar han ikke har Udsejkt til en saadan Fortjeneste, som i alt Fald de fleste ere nødt til at skaffe sig paa en eller anden Maade, og derfor er det ogsaa uheldigt at lægge Landbohøjskolen paa Landet, hvad jeg ogsaa principielt er imod.

Lauridsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (H ogs b r o): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Lauridsen: Jeg vil sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Bingel), at jeg ikke forstaar hans Ytringer om, at det var et saadant gammelt Trø paa 30 Aar, som af den Grund ikke kunde flyttes. Jeg forstaar ikke, at Flytningen kunde genere andre end Lærerne. At det skulde genere Eleverne, er mig fuldkommen uforstaaeligt og ubegribeligt. Med Hensyn til Hoved-

sagen maa jeg sige, at jeg forstaar ikke det, han talte om, at holde den ydste Indignation oppe; det er ikke i Overensstemmelse med de gode Grundsætninger, som det ærede Medlem ved mange Lejligheder har høvdet, her i Tinget, at man ikke skulde bygge paa Indignationen, men give Folk noget. For mig har denne Sag ikke været demonstrativ, og det ærede Medlems Ord ere ved mange Lejligheder gaaede ud paa det samme, for Eksempel da Talen var om, at der skulde være et Universitet i Aarhus. Vi vare den Gang fuldstændig enige om denne Sag, men nu, da der her foreligger en Mulighed for, at vi maaste kunne faa noget, som slet ikke er saa ganske lidt, naar Sagen ses i sin Helhed, nemlig en Lærestiftelse med en Mængde Lærere, en stor Institution med et praktisk Grundlag, der er knyttet til Landets Interesse, lagt over til Sylland, gaar det ærede Medlem efter alt, hvad han har sagt, og alt, hvad vi have været enige om, hen og stemmer imod det. Jeg maa sandelig sige, at det forstaar jeg ikke. Med Hensyn til selve Dagsordenen vil jeg kun sige et: denne Dagsorden drejer sig om 3 Ting: 1) om Centralstation i Kjøbenhavn for Undervisningsanstalter er tilraadelig, 2) om Landbrugsskoler der jo skulle uddanne praktiske Folk, skulle ligge paa Landet eller i Kjøbenhavn og 3) endelig Spørgsmaalet, om der overhovedet nogenstunde i Sylland skal blive nogen Undervisningsanstalt af større Art. At vi om 10 Aar skulle kunne faa, hvad vi i Dag lade være at begynde paa, forekommer mig en meget tvivlsom Sag. Jeg staar ikke saa heldigt som den ærede Ordfører, der sagde, at han havde undersøgt denne Sag til Bunds og set, at der intet nyt kunde komme frem. Dette er jo for Næsten et meget vidtgaaende Standpunkt. Jeg husker fra min Ungdom et indist Vers, hvort det staar, at kun Brama og Vishnu kende Tingenes Bund. Nu ser jeg altsaa, at der er en tredje, nemlig den ærede Ordfører, men da jeg ikke er saa klog, stemmer jeg vedblivende for Dagsordenen.

N. Nielsen: Jeg har nok for et Par Aar siden hørt Udtalelser, der gik i Retning af, at det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds (Berg) havde en svag Hørelse. Men at den skulde være saa svækket, at han paa den Afstand, der er mellem os, og med den Lydstyrke, mine Ord have, ikke skulde være i Stand til at opfatte dem anderledes, end han her i Dag har refereret dem, det havde jeg ikke troet. Jeg er derfor nødt til at henvisse ham til at læse dem i Tidenden, og hvis han saa skulde ville fastholde det Referat, han her har givet i Dag, vil jeg